

A cserkészfiuk.

— 'A „sziv gentlemanjei”. —

Még csak néhány hónappal ezelőtt is furcsán hangzott ez a szó s éppen olyan idegenszerűen hatottak a cow-boy-kalapos, barnainges diágyerekek, a mint a hosszú hegymászó bottal büszkén lépegettek az utcán. Olyan nagy csapatban sohasem láttuk őket, hogy föltűnést kelthettek volna, a reklámnak ezt a módját, úgy látszik, szándékosan kerülték eddig a boy-scout mozgalom vezetői. Az emberek megfordultak utánuk, megbámulták a különös uniformisukat és akadt, a ki megkérdezte:

— Hát ez megint miféle boy?

A cserkészfiuk azonban lassankint mégis bemasiroznak a köztudatba a bádogkulacsukkal, meg a meztelen térdükkel együtt, most már a szülők is informálódni odaháza, hogy a cserkészkalapot meg kell venni, mert a szomszéd fiának is van és a kölyök hetek óta kinozza az anyját azért a fránya kalapért. Űsse a kő, a bátyja is hordott valami diáksapkát, hadd legyen a gyerekek öröme. A kis diákok pedig büszkén járnak-kelnek a kaki-ruhában és a hegymászó bottal másznak föl a negyedik emeletre. Ma még csakugyan itt tartunk. És nagy kár volna, ha ez a szép, lelkes mozgalom is a diáksapkák sorsára jutna. Pedig az ut nagyon veszedelmes s a kik Baden-Powell generális kis hadseregét be akarják plántálni a magyar földre, különösen most, a kezdet-kezdetén ügyeljenek arra, hogy a mozgalom el ne posványosodjék. Az ötlet jó, külföldön mindenütt bevált, tehát csak bennünk lehet a hiba, ha nálunk nem sikerül kifejleszteni a diáksapatok intézményét. Hiszen kísérleteztek a mi iskoláinkban is az ifjuság katonai nevelésével, ki is állítottak egy-két csapatot, de a fiúk sehogysen tudtak lelkesedni a rendgyakorlatokért, az iskolai zászlóaljuk bizony megbuktak. A katonai dríllt tehát fölösleges, de nem is lehet bevinni az iskolába, tiltakozik ellene a gyerek fűrgesége, szabadságszeretete. A hivatalos játékdélutánokkal csak így jártunk, nem izlett a muszáj-játék az iskola poros udvarán vagy a ligetben, viszont a nagyobb kirándulásokra nem igen jut idő.

A tanulók testi és erkölcsi nevelését alig lehetett volna szerencsésebben egyesíteni, mint az angol generális tette. Az alapötlete ez: A gyermek lelkében élő romantikus hajlamokat nem kell, nem is lehet elfojtani, ellenkezően, még istápolni kell és helyes irányba terelni. Vagyis közel kell férközni a fiuk Robinson Crusoéktól meg Börharisnyáktól hemzsegő fantáziájához és itt kell őket megfogni. A mint egy Verne-regényből több földrajzot tanulnak, mint három iskoláskönyvből, éppen úgy boldogan bujják a térképet, megismerik a fákat, füveket, kitapasz-

Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikkek			Osztályozás
	Szerző			Tárgy 371.747
	Cím <i>A cserkészfiuk.</i>			Hely
	Forrás: <i>Budapesti hírlap</i>			Idő 1913
	Bp.	1913	4/7.	Személy
	(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	Helyszám

talják a természet ezer apró titkát, — mert a cserkészfiunak az ilyesmit tudnia kell. A szabadban való táborozás közben is sok mindenféle hasznos dolgot tanul, a tüszakástól a főzésig, s ez a kis nomád élet jobban megtisztítja a gyermek lelkét, mint a leg-hosszabb erkölcsi prédikáció. Baden Powell a bur háboruban, Mafeking ostrománál figyelte meg, hogy a fiatal gyerkőcök mennyire alkalmasak a legfelelősségteljesebb szolgálatokra. Ezt a tapasztalatot felhasználta a boy-brigádók megalapításánál s kitünt, hogy a tétel megfordítva is igaz: a felelősséggel járó szolgálat ideálisan fejleszti, neveli a fiuk jellemét. Szinte ösztönszerűen megérik, mi a becsület fogalmának igazi értelme, a bizalom szuggesztív ereje formálja, nemesíti a fejlődő karakterüket.

Mindez ma már teljesen kialakult, rendszeres pedagógiai munka s a boy-scout-intézmény ezer meg ezer fiut mentett meg az utcától, a testi-lelki elzüllesztől. A *sziv gentlemanjei* — ezt a nevet adta nekik egy angol író, s ebben benne van minden érték, a mit a modern Robinsonosdi jelent. De éppen, mert odakint olyan hatalmas, gyönyörű szervezetté fejlődött, érthető az aggodalmunk, a mellyel a magyar cserkészmozgalom első lépéseit kísérjük. Igen csunya veszedelmek kísértének nálunk. Vagy divatot csinálnak belőle és akkor vége minden komoly eredménynek, legföljebb a szerződött egyenruha-szállítónak lehet belőle haszna, vagy megragadnak hivatalos iskolai egyesületek között és minden tornatanár másképpen dirigálja a maga diákjait, az igazgató pedig egyszer rosszkedvében megszünteti az egész „csavargást”. A harmadik veszedelem már itt is van, pedig még az intézmény megalapozásával sem készültek el. A cserkészfiuk máris kétféle szervezetben tömörülnek: vannak *cserkészek*, meg *örzemek*.

Mind a kettő másfajta, az egyik rész vezetői a val-láserkölcsi nevelést is mindenáron keresztül akarják vinni, a másik részen belátták, hogy ez csak felekezeti iskolában volna lehetséges, s a főcél nem ez, az intézmény legfőbb ereje éppen a mindent át-ölelő, nagyszabású szervezetben van. Egészséges fejlődést csak akkor várhatunk, ha a különféle iskolák mind egyöntetűen, torzsalkodás helyett egy szervezetben egyesülve munkálkodnak a cserkész-zászlóaljok megeremtésén.

Még egy nagy hiánya van a mozgalomnak. A külföldi boy-scout szervezetek élén minden országban egy-egy tekintélyes, befolyásos férfiú áll, a ki nem csupán díszelnöke, fő-főgenerálisa a diák-hadseregnek, hanem törődik is a dolgukkal, kieszközöl mindent, a mire szükségük van. A magyar cserkészmozgalom védőjének József királyi herceget kéri föl, a ki minden bizomnyal hajlandó is elfogadni a tisztséget. Az elnökség kérdésében csak akkor döntenek, ha a miniszter jóváhagyta a szervezet alapszabályait, de éppen ez a kérdés a legnehezebb. Mag-násaink nem igen lelkesednek az új intézményért, a politikai világban sem törődnek vele, legföljebb a hadsereg maradna. Pedig nem katonaeMBER kellene, hanem egy független, befolyásos magyar ur.